

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Jaśkowski (przewodniczący)

SSN Halina Kuryło (sprawozdawca)

SSN Jerzy Kwaśniewski

w sprawie ze skargi Ministra Sprawiedliwości
na uchwałę Nr [...] z dnia 13 października 2009 r. Rady Izby Notarialnej w P. w
sprawie zmiany uchwały Nr [...] Rady Izby Notarialnej w P. z dnia 5 grudnia 2007 r.,
dotyczącej uchwalenia Regulaminu szkolenia aplikantów notarialnych
organizowanego przez Radę Izby Notarialnej w P. i uchwalenia jej tekstu
jednolitego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 8 kwietnia 2010 r.,

umarza postępowanie przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

Rada Izby Notarialnej w P. uchwałą nr [...] z dnia 13 października 2009 r. zmieniła uchwałę tejże Rady nr [...] z dnia 5 grudnia 2007 r. dotyczącą uchwalenia „Regulaminu szkolenia aplikantów notarialnych organizowanego przez Radę Izby Notarialnej w P.” i uchwaliła jej tekst jednolity.

Powyższa uchwała została zaskarżona przez Ministra Sprawiedliwości w zakresie jej punktu 6, mocą którego ustalono nowe brzmienie § 12 wspomnianego „Regulaminu szkolenia aplikantów notarialnych przez Radę Izby Notarialnej w P.” oraz w zakresie zawartego w nim odesłania do paragrafu 9 ust. 3 Regulaminu.

Zgodnie bowiem z nowym brzmieniem tegoż paragrafu ustanowiono sankcję skreślenia z listy aplikantów w razie uzyskania przez aplikanta niedostatecznej oceny z kolokwium w trakcie aplikacji, nieprzystąpienia do kolokwium bądź niedopuszczenia do kolokwium z powodu określonego w § 9 ust. 3 Regulaminu. Zdaniem Ministra Sprawiedliwości uchwała narusza art. 35, art. 73 i art. 75 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (jednolity tekst: Dz.U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1158 ze zm.) oraz § 7 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 grudnia 2005 r. w sprawie organizacji aplikacji notarialnej (Dz.U. Nr 258, poz. 2169), poprzez uchwalenie w jej punkcie 6 regulacji niezgodnej z normami tychże aktów, wykraczającej poza upoważnienie ustawowe, a polegającej na ustanowieniu sankcji skreślenia z listy aplikantów, a nadto narusza art. 17 ust. 1 Konstytucji RP, poprzez przekroczenie kompetencji nadanej mocą przepisu samorządowi notarialnemu, wobec zawarcia w Regulaminie szkolenia aplikantów notarialnych, uchwalonego przez Radę Izby Notarialnej w P., przepisu niezgodnego z interesem publicznym i wbrew obowiązkowi jego ochrony przez samorząd zawodowy oraz art. 83 Konstytucji RP poprzez naruszenie obowiązku przestrzegania przez każdego prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uchylenie uchwały w zaskarżonej części jako sprzecznej z prawem.

Pismem z dnia 16 marca 2010 r. Minister Sprawiedliwości cofnął skargę, albowiem w dniu 15 lutego 2010 r. została doręczona skarżącemu uchwała nr [...] Rady Izby Notarialnej w P. z daty 3 lutego 2010 r., mocą której nadano zupełnie nowe brzmienie § 12 Regulaminu szkolenia aplikantów notarialnych organizowanego przez Radę Izby Notarialnej w P. Uchwała ta jest obecnie przedmiotem analizy Ministra Sprawiedliwości. W tej sytuacji skarga, jako dotycząca uchwały w zakresie, w jakim przestała być ona częścią porządku prawnego, jest bezprzedmiotowa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 47 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (jednolity tekst: Dz.U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1158 ze zm.) przewiduje możliwość

zaskarżenia przez Ministra Sprawiedliwości uchwał organów samorządu notarialnego w razie ich sprzeczności z prawem. Przepis ten w sposób niepełny reguluje postępowanie przed Sądem Najwyższym ze skargi Ministra Sprawiedliwości, stanowiąc jedynie o możliwości utrzymania w mocy zaskarżonej uchwały lub jej uchyleniu i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania właściwemu organowi samorządu z ustaleniem wytycznych co do sposobu jej załatwienia albo o pozostawieniu bez rozpoznania skargi spóźnionej. Przepis ten nie odsyła do żadnych dalszych unormowań proceduralnych. W tej sytuacji wypada stwierdzić, że występuje luka w prawie odnośnie do regulacji tegoż postępowania. Lukę tę należy wypełnić w drodze analogii, stosując odpowiednio przepisy proceduralne najlepiej odpowiadające charakterowi rozpoznawanego środka prawnego. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 24 maja 1994 r., I PO 6/94 (OSNP 1994 nr 7, poz. 119) uznał, że omawiana skarga Ministra Sprawiedliwości jest szczególnym środkiem zaskarżenia i dlatego należy stosować do niej przepisy k.p.c. o rewizji (obecnie – o skardze kasacyjnej). W aktualnym stanie prawnym, wobec podjęcia przez Radę Izby Notarialnej w P. nowej uchwały, nadającej inne brzmienie paragrafowi 12 Regulaminu szkolenia aplikantów notarialnych i w związku z tym cofnięcia przez Ministra Sprawiedliwości przedmiotowej skargi, należało na zasadzie stosowanego odpowiednio przepisu art. 391 § 2 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. umorzyć postępowanie.